מפני כיון דמסרח • מעייל לי מלגע ליה עד לותחא • **מפתפל** דעתיה עניא • לשורת וכין המשות נמי משכ לכתפה קא • **פולגן** דסתם עניא לסקוף ניתו ולא למלטו כלי • **ולוד שנשבר** • ביו"ש • **כשברי כלים** • שנשברו כיוס דהוו להו עלך • **ז"מ** • דכרבי יהודה סבירא ליה דתים ליה מוקלה:

מתני' **מעבירין** • בידים מעל השלחן • **עצמות** • קטן שאין לו שן לכלב • **וקליפין** • של לגוזים לית להו לכ"ם מוקלה • **וכ"ם מומרים מפלק** **עם הכלבים** • שיש תורת כלי עליה לכל לא יעלעל הקליפין בידים כרבי יהודה • **מעבירין מעל השלחן** • שתמת היא • **פירורין פחות מכזית** • וכ"ם כיון דתמרים טעמא שהם מלכל בהמה • **ושער של לפונין** • שרבימין של קטנים שהקטנים גדל בהם • **לפונין** • יש"ם • **עור בית הפיזה** • [בית לחזיה] של עור שיחתנו בו • **מקנחין בו** • ובלא • **אין מקנחין בו** • שכשתוחנו בהתם בין לאכשוטתו • **ניעל בשבת** • כשהוא נגוב • **ואינו מקבל טומאה** • לתיבו לא כלי עץ ולא בגד ולא עור ולא מחבת • **גמ'** **אנו מין לנו** • אין לנו סומכין על משנתינו כמות שהיא שהיא מלא מוחלפת שיטתה וכ"ם כרבי יהודה בו • **לאכול לאבדן ביד** • מדקתני מעבירין בידים ולא זריק להו • **לגיס ניב מוקצה** • דלא ר' יהודה מלתמול ללו להכמה קיימי שהרי המוכל היה עתמן ויום לוקח מהם • **שמין מפכוין** • שאין מפכוין לסתוע • **גרעינין** • של תמרים והם להכמה • **מרמייסה** • תמרים רעים הם ומלכילין התמרים עצמן להכמה הלכך מגב לימייהו להכמה כמי קיימי • **פרסייסה** • תמרים מוכים הם ואין מלכילין תוכן להכמה • **כל נרכו** • משמתם בו ואין כלין משום בזיון וממתהו בהכשיל • **נקנ"ם דמיו** • ספל של מים • **גרף של ריעי** • לוכרן לפניו כשתוכל התמרים עד שממלכות בעיניו ונוטלן תוכן מפניו בגרף של ריעי ונוחנן לבהמה • **זריק להו בשיני** • לל עבר השלחן • **לחורי המטה** • שהוא מיסב עליה •

[תוספ' פי"ו]

הדרן עלך נוטל

התם כיון דמסרח • ומתקלקל ואין רלוי למיכל לחם מחתמול דעתיה טיטיא ליתו לבהמה תע"ג דבשטר של לפונין וכל עדשים מסריכן לרבי יהודה תע"ג דחזו למיכל בהמה וכן גרעינין דלעיל בפרק במה מדליקין (דף כט:) דלמריכן לרבי יהודה לכלן מין מסיקין בגרעינין מ"מ הכא שרי כדפי' התם: **ליתזל** מהן לוד • גרלה לר"ם בפירוש מפני לוד משום סיכון ס"ג דלמלה משום תיקוני מנה דלפירו' זה (ד)[אלע"ג] דלת מתקלה ליה גזירין שלת יבא לידי תיקון כלי: **עצמות** וקליפין • לת בפירוש הקומלים דפירש לפילו קטן ואין רלוין לאכיל בלכים *דהלי תנת למרין בגמרת דכרבי שמעון סבירת ליה ור"ם בעי לכל הפחות רלויות למיכל בהמה דקתני מעבירין מעל השלחן פירורין כו' מפני שהוא מיכל בהמה ומוקמינן בגמרת לוותיה:

אנו מין לנו לית ל"ם כר"ש ס'. במסכת עדיות לת מיבעיא ליה דהני קולי ל"ם ומומרי ל"ם והייט כרב נתמן והת לית מייתי סיועתת מהתם משום דמתי תולמת דהת מת:

פירורין שמין בהן כיום לאכול לאבדן ביד • פי' בקונטי' מדקתני מעבירין ולת קתני זורקין וקשה לרבי דבריסת נמי קתני מעבירין מעל השלחן עצמות וקליפין ולת קתני זורקין לת"ש שמותר לאבדן ביד ועוד למריכן בגברטת בריש לולי דכריס (דף נב:) וכ"ם לומרים לם קמת ס"ת הוא טעל פירורין שיש בהן כיום ומיט פירורין שמין בהן כיום ומסיע ליה לר' יוחנן דלמר פירורין שמין בהן כיום מותר לאבדן ביד ולי לפסר ליגרם התם לאכול *ועכלה לכי דהכא גרסי' מיתי ודייק מדלמלמריך למיתי מפני שהוא מאכל בהמה דהייט כמאכל מעמע דלת מזי לאדם והוו כמאכל מאכל בהמה ומותר לאבדן • מ"ל:

ואם לאו לין מקנחין בו • מיט ספריס לגרסי וחכ"ת דלעיל • ר"ת: **ליטול** מן לוד • גרלה לר"ם בפירוש מפני לוד משום סיכון ס"ג דלמלה משום תיקוני מנה דלפירו' זה (ד)[אלע"ג] דלת מתקלה ליה גזירין שלת יבא לידי תיקון כלי: **עצמות** וקליפין • לת בפירוש הקומלים דפירש לפילו קטן ואין רלוין לאכיל בלכים *דהלי תנת למרין בגמרת דכרבי שמעון סבירת ליה ור"ם בעי לכל הפחות רלויות למיכל בהמה דקתני מעבירין מעל השלחן פירורין כו' מפני שהוא מיכל בהמה ומוקמינן בגמרת לוותיה:

אנו מין לנו לית ל"ם כר"ש ס'. במסכת עדיות לת מיבעיא ליה דהני קולי ל"ם ומומרי ל"ם והייט כרב נתמן והת לית מייתי סיועתת מהתם משום דמתי תולמת דהת מת: **פירורין** שמין בהן כיום לאכול לאבדן ביד • פי' בקונטי' מדקתני מעבירין ולת קתני זורקין וקשה לרבי דבריסת נמי קתני מעבירין מעל השלחן עצמות וקליפין ולת קתני זורקין לת"ש שמותר לאבדן ביד ועוד למריכן בגברטת בריש לולי דכריס (דף נב:) וכ"ם לומרים לם קמת ס"ת הוא טעל פירורין שמין בהן כיום ומיט פירורין שמין בהן כיום ומסיע ליה לר' יוחנן דלמר פירורין שמין בהן כיום מותר לאבדן ביד ולי לפסר ליגרם התם לאכול *ועכלה לכי דהכא גרסי' מיתי ודייק מדלמלמריך למיתי מפני שהוא מאכל בהמה דהייט כמאכל מעמע דלת מזי לאדם והוו כמאכל מאכל בהמה ומותר לאבדן • מ"ל:

ואם לאו לין מקנחין בו • מיט ספריס לגרסי וחכ"ת דלעיל • ר"ת: **ובין** כך מקנחין בו ולת יסבן דלמר בגמרת דכלין לו טור בית כיום לחזיה לפילו ל"ם מודה לחכור מקום דפסיק ריסיה הוא וה"ל ילמק מלפילה גרס בין כך ובין כך לין מקנחין בו כרבי יהודה דלמר בכילה קכ"ת בין כך ובין כך לין מקנחין בו ולת יסבן דלמר בגמרת דכלין לו טור בית כיום לחזיה לפילו ל"ם מודה לחכור מקום דפסיק ריסיה הוא וה"ל ילמק מלפילה גרס בין כך ובין כך לין מקנחין בו כרבי יהודה דלמר בכילה קכ"ת בין כך ובין כך לין מקנחין בו ולת יסבן דלמר בגמרת דכלין לו טור בית כיום לחזיה לפילו ל"ם מודה לחכור מקום דפסיק ריסיה הוא וה"ל ילמק מלפילה גרס בין כך ובין כך לין מקנחין בו כרבי יהודה דלמר בכילה קכ"ת

שמואל מעמיל להו לגב דכר"ם קכירת ליה דסרי לקמן בפרק בתרת (דף קו:) נגבלה שנתגבלה בשבת מיהו מחמיר היה מקום שהוא מדם חמוד כלכי וכרת לעיל • ר"ת: **רבא** מעמיל להו לגב לנקת דמיו • ותם תלמר ותם רבת סבר לעיל כר"י דלית ליה מוקלה ולתני נקת דמיו היכי סרי לכתחילה ויש לומר דשני לן בין היכת לתפשר למיעבד הלי מעמיל מלחמול להיכת דלת לפשר דכיפין וכר יונה היו מלחמול בידו ושיה יכול למעמיל מבל הני גרעיני תמרים דלת לפשר ומרי לפילו לרבי יהודה ותק דלחזה תסוב דלתמר בבילה פרק ו"ע (דף כת:) דלתמר ליה לחבי לרב יוסף הני כופלי לחזיתת היכי שרינן בגמרת מבת לרבי יוסי דלתמר נכם ולת נכלבים חזיין להסקה כו' בשבת מלי תיכת למיתר מעמיל להו לגב ריפתת כדתמרינן לת לפילו רב יוסף דלת בעי למיסרי לעיל לגב כפת ומכינת לפילו דבר הרלוי לחזה סרי תכם גרעיני תמרים לגב ריפתת:

הדרן עלך נוטל אדם את בנו

הגהות הב"ח

(ה) במשנה מעבירין מעל השלחן פירורין: (ו) שם מקנחין בו (ומכ"ת) מת"ם וכ"כ רש"י ותוספות ותלפסי לת גרסי ותכ"ת לכל מפי' כמשניות לברכה"פ

מתניתין דגרסינן לה: (ג) גמ' מעבירין מעל השלחן פירורין: (ד) תוס' ד"ה ליטול וכו' דלפירוש זה תע"ג: (ה) ד"ה ותם וכו' ומדה כ' יהודה דתמרין לוותיה:

ואמר מר זוטרא הלכתא ככל הני שבעתתא בשבת ולית הלכתא כוותייהו אלא הלכתא כרב אשי דהוא בתראה ואמר לא אמרו ככר או תינוק אלא לסת בלבדי אבני מנח כפא פי' תרוור אביני הן כגון כיפה של צמר ורבא מנח סכינא אבר יונה וחוא מליה אבל היה מבושל בן יונה אגב סכינא אשר שאלו מותרין למלפלן בשבת דתניא בראשונה היו אומרים ג' כלים מותרין בשבת מקצוע של דבילה וווטלוסטרין וסכין קטנה שע"ג השולחן ובפה היא ווטליטטרון כדתנן ג'טלה כיפה מטאה משום מולג *ואקשינן על רבה מעמא דתני' לא אמרו אלא ככר או תינוק אלא אפילו בשר תפוח שרי למלפולית וכל בשר אחר בין חי בין מליח. ותוב אקשינן עליה ומי סבר לה רבא כר' יהודה והא א"ל רבא לשמעיה פוי לי בר אידוא בי"ם ושרי מיעיא לשוגרא כר' שמעון דאי כר' יהודה הא אמר כל דבר שאינו מוכן לאכילה אסור למלפלו ואפילו בשבה לא היה מתיר לבורקה אלא באשפה שאם תמצא טריפה יניחנה באשפה. ומסקנא דשמעתא דרבה כר' יהודה ס"ל ומשומה היא: **כתני'** בה"א מעבירין מעל השלחן עצמות וקליפין וכו'. אמר רב נחמן אנו אין לנו אלא ב"ש כר' יהודה וב"ה כר' שמעון מעבירין מעל גבי השלחן פירורין פחות מכזית מסיע ליה לר' יוחנן דאמר פירורין שאין בהן כזית מותר לאבדן ביד. ספוג אם יש לו עור בית אחיזה מקנחין בו ואם לאו אין מקנחין בו אפילו לר' שמעון דהא אי אפשר שלא למחוט באחוז בספוג אלא אם יש לו עור בית אחיזה: גרעיני דקשרי. אמרי אמרמיתא שרי למלפולי הואיל וחזיין על גב אימן • פי' רכים הן ונאכלין עם התמרים עצמן. דפרסיתא שכולא למלפלין ונאכל ריפתא וכו' שמעתא: **הדרן עלך נוטל אדם**

רב נסים גאון

רבא כר' נתן סבירא ליה דאמר חי נושא את עצמו עיקר דבריו של ר' נתן בפרק המצניע (דף מד) ר' נתן אומר על השותפין חייב על החיים פטור מפני שהחי נושא את עצמו. רבא כר' שמעון סבירא ליה דאמר מלאכה שאינה לנופה פטור אגליח ועיקר דבריו של ר' שמעון גם בפרק המצניע (דף נג) התנן וכן כיות מן המת וכעדשה מן השרץ חייב וז"ר שמעון פוטר ובגמ' אמר רבה אמר ר' יוחנן ורב יוסף אמר ריש לקיש פוטר היה ר' שמעון אף במוציא את המת לקוברו וכבר פירשנו זה בפרק יציאות השבת. **הכי** גמי סתברא דרבא כר' יהודה סבירא ליה דדרש רבא אשה לא תכנס לבין העצים לימול מהן אור אור שנשבר ביום טוב אסור למיסקן לפי שמסיקים בכלים ואין מסיקין בשברי כלים ווה שיח לדבר ר' יהודה שאמר במשנה בפ' במה מדליקין (ל' כח) אין מסיקין בשברי כליחדברי ר' יהודה

נוטל ערבי תאנים (שנת מאכל בהמה)

נוטל ערבי תאנים והגיגים מעל גבי השלחן